

ทำมา

พระอาจารย์สงบ มนฺตสนฺโต

เทศน์พระ วันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๗

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองแกว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งสติแล้วฟังธรรม ธรรมะ เห็นไหม เราเป็นคนเหมือนกัน พระมาจากคน ในเมื่อคนเหมือนกันทำไมจะต้องฟัง ฟังเพราะประสบการณ์ไง ฟังเพราะ เห็นไหม คนเหมือนกัน คนไม่เท่ากัน มันไม่เท่ากัน มันไม่เท่ากันวัดจากไหน

ถ้าวัดจากทฤษฎีมานะของเรา เห็นไหม เราว่าเราสูงส่ง เราสูงส่งเพราะเรามีความองอาจกล้าหาญ เรามีความองอาจกล้าหาญในใจของเรา เราว่าเราสูงส่ง แต่เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านเปรียบ เห็นไหม มนุสสเดรัจฉาน มนุสสเปโต มนุสสเทโว มนุษย์เดรัจฉาน มนุษย์เปรต มนุษย์เทวดา แล้วมันต่างกันตรงไหน มันต่างกันตรงไหนว่ามนุษย์เหมือนกันทำไมเขาเป็นเทวดา มนุษย์เหมือนกันทำไมเป็นเดรัจฉาน มนุษย์เท่ากันแล้วมันต่างกันตรงไหน ทำไมต้องฟังธรรม

ฟังธรรมจากคนที่มีคุณธรรมในหัวใจใจ เพราะคนที่มีคุณธรรมในหัวใจ ในหัวใจมันเร้าร้อนมาก่อน มันไม่มีจิตใจดวงไหนหรือที่เกิดมาแล้วมันจะมีคุณธรรมมาเลย มันไม่มีหรือ สิ่งที่มี เห็นไหม เขาตัดแปลงมา เขาตัดแปลงมา พระโพธิสัตว์เขาทำของเขา มา เขาสร้างสมบุญญาธิการของเขา เพราะเขาสร้างสมบุญญาธิการของเขา เวลาตกทุกข์ได้ยาก เห็นไหม เวลาตกทุกข์ได้ยากบุญกุศลมันก็จะรองรับ บุญกุศลรองรับนี้มันผ่านไป มันผ่านเหตุวิกฤติเหตุการณ์อย่างนั้นไปได้

ถ้าเหตุผ่านไปได้นะผ่านไปทำไม ผ่านไปไว้มีโอกาสทำคุณงามความดีต่อไป ถ้าคุณ
งามความดีต่อไป เห็นไหม สิ่งที่ทำมา ทำมาก็เป็นจริตเป็นนิสัย ถ้าเป็นจริตเป็นนิสัย เห็นไหม
สิ่งนี้มันเป็นคนสมบัติของเรา ถ้าเป็นคนสมบัติของเรา เรามีสติมีปัญญา

คนถ้าไม่มีสติไม่มีปัญญาบางคนเขาประชดชีวิตของเขา เห็นไหม ชีวิตเขาดี ๆ เพราะ
ความคิดของเขากิเลสมันมาครอบงำ เห็นไหม ประชดชีวิต ทำตัวเองจนตัวเองมีปัญหาไป ถ้ามี
ปัญหาไปนะ แล้วเรามาคิดได้ระลึกได้ย้อนหลังมันเสียใจไหม ถ้าคิดได้นะ ถ้าคิดไม่ได้ละ ถ้าคิด
ไม่ได้มันก็ลงต่ำไปเรื่อยไป เห็นไหม ฟังธรรม ๆ เพราะเหตุนี้ เพราะความคิดของเรา เราว่าเราคิด
ถูกทั้งนั้น

คนก็ว่าเราคิดถูก เราคิดดี เราทำความดี เพราะเรารักตัวเราเองใจ แต่เราไม่เข้าใจและไม่มี
ประสบการณ์ ไม่มีประสบการณ์ว่าสิ่งที่คิด ๆ อยู่อะไรมันพาคิด สิ่งที่พาคิดใจ เห็นไหม เพราะสิ่ง
นี้มันพาคิดเราถึงได้เกิดทิฏฐิมานะ แล้วเกิดทิฏฐิมานะขึ้นมา นี่มีจลาทิฏฐิ ถ้าเป็นสัมมาทิฏฐิ
สัมมาทิฏฐิเขาต้องมีเหตุผลรองรับสิ ทำไมถึงเป็นสัมมาทิฏฐิ สัมมาทิฏฐิเพราะว่าเป็นมีจลาทิฏฐิ
มาก่อน เพราะความคิดผิด ๆ มาก่อน แล้วความคิดมันแก้ไขของมันก่อน

ถ้ามันแก้ไข พอมันเห็นโทษขึ้นมา โอ้โฮ มัน... เวลาถ้าเป็นตัวตนเราเองนะ มันเกิดธรรม
สังเวช เวลามันสังเวชนะมันสังเวชใจ ถ้ามันสังเวชใจทำไมเราทำได้ขนาดนี้ ทำไมทำได้ขนาดนี้
เวลามันคิดได้ แต่ถ้ามันคิดไม่ได้มันจะทำมากไปกว่านี้ ถ้าทำมากไปกว่านี้มันก็ทำให้จิตใจต่ำไป
เรื่อย ถ้าจิตใจต่ำไปเรื่อย เวลาจิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เวลาเกิดในนรกอเวจี เห็นไหม เวลา
เกิดในนรกอเวจีมันมีแต่ความทุกข์ มันความร้อนนะ แล้วความทุกข์ความร้อน เวลาคนตายไป
ยมบาลจะถามเลยว่า “เคยเห็นธรรมะไหม เคยได้ฟังธรรมไหม” ไม่เคย ๆ ไม่เคยทั้งนั้น ว่าไม่เคย

ถ้ามีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามันก็มีธรรมะใช้ไหม แต่ถ้าไม่มีองค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาสูญกับมันไม่มีธรรมะมันจะเอาอะไรไปฟังธรรม แต่ยมบาลเขาก็ถาม

“เห็นคนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตายไหม”

“เห็น” นั้นแหละกรรม การเวียนว่ายตายเกิดนั้นนะกรรม เราก็เห็นคนอื่นเวียนว่ายตายเกิด ตัวเราเองเราก็เวียนว่ายตายเกิด แต่ทำไมมันไม่มีสติปัญญาขี้คิดเลยละ ถ้าไม่มีสติปัญญาขี้คิดเลย เห็นไหม มันเห็นแก่ปากแก่ท้องไง ถ้าเห็นแก่ปากแก่ท้องนี้ต้องทำมาหากิน ว่าต้องทำมาหากิน ต้องมีปัจจัยเครื่องอาศัย นี่มันเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์

มันก็จริง มันก็ใช้อย่างนั้นแหละ แต่ถ้าคนมีจิตใจที่เขาสูงส่ง เช่น พระเรา มันเป็นเรื่องแปลกนะที่ว่าเราฉันมือเดียว ทุกคนก็บอกว่าพระฉันมือเดียว แล้วคิดดูบวชตั้งแต่เนรทังชีวิตกินข้าววันละมือ โลกเขากินข้าววันละก็มีมือ พระกินข้าววันละมือ กินข้าววันละมือยังไม่พอนะ ยังอดอาหารอีก ยังผ่อนอาหารอีก แล้วผ่อนทำไม คนเราถ้ามันกินอิ่มนอนอุ่นมันก็มีความสุขสิ แล้วเราจะหาความสุขได้ยังไงจากการหิวโหย จะหาความสุขมาได้ยังไงกับสิ่งที่มันขาดแคลน

มันขาดแคลนในมุมมองของเขาไง ในมุมมองของโลก เห็นไหม ปัจจัยเครื่องอาศัย เขากินสามมือ เขาอยู่ของเขา ปัจจัยของเขาก็ต้องสมบูรณ์ของเขา ไร่เรามีมือเดียว แล้วยังเวลาไปวิวก เราไปอยู่ป่าอยู่เขาของเรา มันบอกว่ามันจะมีความสุขได้ยังไง

มันมีความสุข มันมีความสุข มันจิตวิเวกไง ถ้าจิตวิเวก เห็นไหม ในปัจจุบันนี้ทางโลกเขาเวลาเขาไปเที่ยวกัน เขาไปพักผ่อน เขาไปพักผ่อนกับธรรมชาติมัน ไปภูเขา ไปชายทะเล ก็อากาศบริสุทธิ์ไง

แล้วของเราอยู่ของเราอย่างนั้นแล้ว เห็นไหม สิ่งที่เป็นสถานที่วิวก แล้วกายวิเวก ถ้ากายวิเวก จิตวิเวก ถ้ามันวิเวกได้จริง เห็นไหม ถ้ามันวิเวกได้จริงมันเพราะอะไรละ เพราะมันต้องมีสติ มีปัญญา เวลาเราเกิดอุปสรรคเราเกิดสิ่งใดขึ้นมา เราน้อยเนื้อต่ำใจนะ นี่เราทำมา เราทำมาทั้งนั้น ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เราทำคุณงามความดี คุณงามความดี ความดีจากไหน ถ้ามีสติมันกันนะ หลวงตาท่านบอกว่า “มีสติสามารถกันคลื่นทะเลได้ ฝ่ามือนี้สามารถกันคลื่นทะเลได้”

สติ สติ คนว่ามีสติ ถ้ามีสติขึ้นมามันขี้คิด ถ้ามันขี้คิดขึ้นมามันจะตั้งสติขึ้นมา ถ้ามีสติขึ้นมามันเกิดสติ ถ้าเกิดสติขึ้นมาสิ่งที่มันจะทำด้วยความขุ่นเคียว จะทำด้วยความเห็นแก่ตัว จะทำ

สิ่งใด มันไม่ทำแล้ว มันไม่ทำ มันพัฒนา สิ่งของมันเป็นอย่างนี้เพราะทำมา เราทำมา เห็นไหม เพราะเราสร้างเวรสร้างกรรมมา มันถึงได้มาเกิดเป็นมนุษย์ คุณิ เกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน เกิดเป็น เทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหม เขาทำมาทั้งนั้น มันต้องทำมา

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้เชื่อกรรมๆ เชื่อกรรม บอกว่าเชื่อกรรมเป็นลัทธินิยม จำนวน เชื่อกรรมเพราะว่าเราเป็นผู้ที่ไม่กล้าเผชิญกับความจริงถึงบอกว่าเชื่อกรรม นั่นความคิดของเขา

แต่ความคิดของเรา ก็มันทำมา เราทำของเรามา มันถึงเกิดสภาพการณ์แบบนี้ ถ้าทำมา ขึ้นมา ทำมาแล้วเราแก้ไขสิ ถ้าเราทำสิ่งใดมา เห็นไหม ก็เราทำมา เราจะไปเรียกร้องความเห็นใจ จากใคร ถ้าเรียกร้องความเห็นใจจากคนที่มีบุญใจ คนที่มีบุญ เห็นไหม คนที่มีบุญมีอำนาจวาสนา ทำสิ่งใดก็มีคนช่วยเหลือเจือจาน แต่ถ้าเราทำของเรามา แล้วมันขาดตกบกพร่องอย่างใดนะ มันก็แค่นั้น ก็เราทำของเรามาอย่างนี้ เราก็พอใจในสถานะของเราอย่างนี้ ถ้าพอใจแล้วจิตใจมันไม่ หวั่นไหวเลย เห็นไหม ถ้าจิตใจมันไม่หวั่นไหว สิ่งที่ขาดแคลน สิ่งที่มีนกระทบกระเทือนใน หัวใจ มันเป็นเรื่องเล็กน้อยแล้ว ถ้าของที่เห็นมันของเล็กน้อย มันแก้ไขได้ง่ายแล้ว

แต่ถ้าจิตใจเราอ่อนแอ จิตใจเราเรียกร้อง จิตใจเราต้องการให้เสมอคนอื่นเขา แต่เราไม่ได้ ทำของเรามา เราอยากได้สิ่งนั้น อยากให้เป็นแบบเขาอย่างนั้น แล้วเราไม่ได้ทำของเรามา เห็น ใจ จิตใจมันขาดตกบกพร่อง จิตใจมันเรียกร้องความเห็นใจจากคนอื่น มันมีแต่ความทุกข์ ทำ ความดีมาหาศาลเลย เราก็ทำความดีของเรามา เราทำคุณงามความดีของเรา ทำไมความดีมันไม่ ให้ผลกับเราละ

นี่กรรมใหม่ กรรมใหม่เพราะอะไร เพราะปัจจุบันนี้เราเกิดเป็นมนุษย์ เราเกิดมาพบ พระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนเรื่องการเสียสละ สอนเรื่องของการน้ำใจ ถ้าสอนเรื่องการ เสียสละ เรื่องน้ำใจ ทำทำไม ก็ทำเพื่อตัวเองนั่นนะ ไม่ได้ทำเพื่อใคร ทำเพื่อตัวเอง

กลิ่นของศีลหอมทวนลม ถ้าพระที่มีคุณธรรม มีศีล มีธรรม มันหอมทวนลมไป กลิ่นของ มันหอมทวนลมไปได้ยังไง มันต้องไปตามกระแสลมสิ มันหอมทวนลมได้ยังไง ก็ปากคนไง ก็ ความเชื่อถือของคนไง เพราะความเชื่อถือของคน เห็นไหม

เวลาทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรมนุษย์มันมีค่าที่สุด มันมีค่าที่สุดเพราะสิ่งใด สิ่งก่อสร้าง ในโลกนี้เกิดมาจากน้ำมือของมนุษย์ทั้งนั้น มนุษย์เป็นคนทำ แล้วถ้ามนุษย์ทำขึ้นมา เห็นไหม มโนกรรม เขามีมโนกรรม เขามีเจตนาที่ดี เขามีสิ่งต่างๆ ที่ดี ทำสิ่งที่คุณงามความดีมา เห็นไหม มโนกรรม แล้วมโนกรรมมาจากไหน มันก็มาจากจิตใจ มาจากภวาสวะ มาจากภพ จิตใจที่ดี จิตใจ ที่ดีทำสิ่งใดก็ทำที่ดีงาม

อันนี้เป็นวัตถุนะ เห็นไหม โลกเขาบอกโลกเจริญๆ ทุกคนว่าโลกเจริญ คุณภาพชีวิตๆ แล้วพอคุณภาพชีวิต เพราะความเจริญนั้นแหละ ความเจริญเพราะเกิดจากผู้ที่มีสติมีปัญญา เขาค้นคว้าสิ่งๆ มาเพื่อประโยชน์กับมนุษย์ เพื่อความเป็นอยู่ แล้วเราก็อาศัยเขา อาศัยสิ่งนั้น อาศัยจนอ่อนแอไป เดียวนี้หุงข้าวกันไม่เป็น ทุกคนกดปุ่ม แล้วลิ้มกดปุ่มก็ไม่ได้กินทั้งนั้น แต่สมัยโบราณเรามาหุงข้าวเช็ดน้ำ ทุกคนก็มีวิชา มีการหุงหา เขาทำของเขาเป็น จะอยู่ที่ไหนก็ทำได้

เราชุดลงไปในป่า เวลาโยมเขาไปด้วยเขาหลามข้าวให้กิน เขาตัดกระบอก เขาเอาน้ำใส่ เอาข้าวใส่ เขาหลามให้สุกหมด ไม่มีอะไรติดไม้ติดมือไปเลย สามารถดำรงชีวิตในป่าได้ นั่นคืออะไรละ นั่นคือประสบการณ์ชีวิตของเขาไง ถ้ามนุษย์ทุกคนมีสติมีปัญญาสามารถรักษาตัวเองได้ สามารถทำได้ มันจะไปอาศัยใคร นี่คุณภาพชีวิต มันคุณภาพชีวิต คุณภาพที่สะดวกสบายต่างๆ เวลาไฟฟ้าไม่มีเป็นง่อยกันไปหมดเลย

นี่พูดถึงโลกเจริญ แต่เวลาเราประพฤติปฏิบัติกัน เราจะให้เจริญในหัวใจนะ เราทำคุณงามความดีของเรา เก็บเล็กผสมน้อย หลวงตาท่านพูดถึงหลวงปู่มั่นนะ หลวงปู่มั่นเป็นพระอะไร ท่านเป็นพระอรหันต์ แล้วพระอรหันต์ท่านทำตัวเป็นแบบอย่าง เห็นไหม ทำตัวเป็นแบบอย่าง เพราะพระอรหันต์มันเป็นสตีวินัย สตีวินัยนะ มันไม่มีอาบัติ

สิ่งที่ว่าเป็นอาบัติๆ อาบัติเพราะเจตนา คนมีเจตนาทำผิดมันถึงเป็นอาบัติ แล้วจิตที่มันเป็น
 ธรรมชาติไปแล้วมันไม่มีเจตนาทำชั่ว ไม่มีสิ่งใดๆ เลยทั้งนั้น มันเป็นปาปมุตติ ปาปมุตติคือไม่มีโทษ
 สิ่งที่ไม่ไม่มีโทษจะทำจะดำรงชีวิตยังไงมันอยู่สุขสบายแล้ว ถ้าดำรงชีวิตปฏิบัติถึงที่สุดแห่งทุกข์
 แล้วจะดำรงชีวิตยังไงให้เพื่อธาตุขันธ์เพื่อความพอดีของธาตุขันธ์ ความพอดีของธาตุขันธ์ เห็น
 ไหม คนเราหิวน้ำ ดื่มน้ำแล้วเราก็ตดชื่นใช้ไหม คนเราหิวกระหาย ถ้ามันทำให้พักผ่อนแล้วมันก็
 หายใช้ไหม สมกับธาตุขันธ์ ธาตุขันธ์ของคน ธาตุขันธ์ของคน เห็นไหม คุณบางคนกินจุก็กินมาก
 หน่อย ธาตุขันธ์มันพอดีของเขา บางคนกินแต่น้อย กินแต่น้อยเขาก็อยู่ของเขาได้ อยู่ที่ธาตุขันธ์
 นะ

ถ้าสิ้นสุดแห่งทุกข์ไปแล้วอยู่เพื่อวิหารธรรม ไม่มีสิ่งใดเป็นอาบัติเลย อยู่ด้วยความสุขแล้ว
 ละ แต่ทำไมท่านยังเก็บเล็กผสมน้อย หลวงตาท่านพูดบ่อยว่าหลวงปู่มันท่านเป็นพระอรหันต์
 แล้ว ท่านทำตัวเป็นแบบอย่าง อะไรผิดเล็กผิดน้อยท่านไม่ทำเลย ไม่ทำเพื่ออะไรละ ไม่ทำเพื่อ
 เป็นคติ เพื่อเป็นแบบอย่าง เพื่อให้เราก้าวเดินตาม ให้เราก้าวเดินตาม เห็นไหม ท่านเสียสละๆ ใจ
 เสียสละต่างๆ ที่เวลาต่อสู้กับกิเลสตัดหาคความทะยานอยากในหัวใจมันแสนทุกข์แสนยาก ท่านทำ
 มาจนสิ้นสุดแห่งทุกข์แล้ว หัวใจมันวิมุตติแล้ว หัวใจมันมีความสุขตลอดเวลา หัวใจนี้ฟ่องแผ้ว
 ไม่มีสิ่งใดเข้าไปให้ผลกับธรรมชาติอันนั้นได้เลย และท่านยังทำเป็นแบบอย่าง

สิ่งที่เป็แบบอย่างมันหาได้ยาก หนึ่งตัวอย่างดีกว่าร้อยคำสั่ง คำสั่งคำสอนสอนแล้วสอน
 อีกปากเปียกปากแฉะ ฟังแล้วมันก็เข้าหูซ้ายทะลุหูขวา แต่ถ้ามั่นหนึ่งตัวอย่าง ทำไมเขาทำได้ เห็น
 ไหม เราถึงว่าเราบวชมาเป็น นี้พระสมณะสารูป เวลาบวชเป็นพระขึ้นมาแล้วมันมีศีลมีธรรมมีข้อ
 วัตรปฏิบัติขึ้นมา เขาก็ว่าสิ่งนี้เป็นพระ แล้วเวลาเรามีสติมีปัญญาเนะ เราเตือนตัวเอง เราเป็นอะไร
 เราเป็นพระ เราเป็นพระนะ พระก็มาจากมนุษย์มาจากคนนั่นแหละ แต่เวลามาจากคนแล้วคนเขา
 มีสิทธิเสรีภาพของเขาในทางโลกของเขา โดยที่ถ้าไม่เบียดเบียนใครเขามีสิทธิทำได้ทั้งนั้น แต่
 ถ้าเป็นพระไม่ได้

ถ้าเป็นพระแล้วนะ สิทธิเสรีภาพของเรามี แต่เราไม่ใช่ เราไม่ใช่เพราะอะไร ไม่ใช่เพราะเราสละแล้ว เราสละจนราวาส สละความเป็นฆราวาสมาเป็นพระ เห็นไหม เราอยู่ใต้กฎหมายไทยแล้วยังอยู่ใต้ธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ต้องสมณะสาธูป การเคลื่อนการไหว้การเหยียดการคู่ในเสขียวัตรเราทำเพื่ออะไรละ ทำเพื่อศรัทธาไทย ศรัทธาไทยเขาผู้เห็น เห็นไหม ถ้าเขาเห็นสิ่งใดที่มันเชิดชู เห็นสิ่งใดแล้วมันงามตา เขาก็ชื่นใจ ถ้าเห็นสิ่งใดมันขัดหูขัดตา

“สมณะเป็นผู้สงบเสงี่ยม สมณะเป็นผู้ที่สละแล้วทำไมทำตัวอย่างนั้น ทำตัวอย่างนั้น”

นั่นเป็นกิริยาของโลก แต่เวลาหลวงปู่มั่นท่านเป็นพระอรหันต์นะ ท่านเป็นพระอรหันต์เพราะอะไร เพราะท่านชำระล้างกิเลสในใจของท่านหมดแล้ว เวลาท่านแสดงธรรมมันเหมือนกับฟ้าผ่าเลย แล้วฟ้าผ่านี้ เห็นไหม คนเราถ้าไม่มีสติปัญญา

“โอ๊ย ทำไมพระอรหันต์ทำไมท่านมีอารมณ์รุนแรงขนาดนั้น”

เขาไม่รู้หรือว่านี่กระแสของธรรม กระแสของธรรมนะ รสของธรรมชนะซึ่งรสทั้งปวง ถ้ากระแสธรรมถ้าไม่รุนแรง คำว่ารุนแรงๆ โดยธรรมนะ ไม่ใช่รุนแรงแบบโลก รุนแรงแบบโลก รุนแรงแบบ เห็นไหม คูตี เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เกิดศึกสงคราม ชนะศึกสงครามมากน้อยขนาดไหนก่อนเวรก่อนกรรม ถ้าเกิดสงครามระหว่างกิเลสกับธรรม เห็นไหม กิเลสในหัวใจนี้ เวลาเกิดสังกรรมขึ้นมา เกิดสงครามระหว่างธาตุขันธ์ ระหว่างขันธ์ ๕ เห็นไหม ระหว่างขันธ์มาร สิ่งที่เป็นมารกับเกิดคุณธรรม เกิดศีล สมาธิ ปัญญาต่อสู้กัน ชนะตนเท่านั้น การชนะตนถือว่าเป็นการชนะที่ประเสริฐที่สุด การชนะสงครามคุณด้วยร้อยคุณด้วยพันสร้างเวรสร้างกรรมทั้งนั้น

นี่ก็เหมือนกัน เวลาแสดงธรรมขึ้นมา เวลาหลวงปู่มั่นท่านแสดงธรรม เห็นไหม เหมือนฟ้าผ่า ฟ้าผ่าแล้วมันชุ่มชื้น ฝนมันตก ฟ้าร้อง เห็นไหม ฝนตกชุ่มชื้นไปหมด ลูกศิษย์ลูกหามีแต่ความชื่นใจ ชื่นใจเพราะอะไร เพราะฟังธรรมอย่างนั้นกิเลสมันหมอบ เวลากิเลสมันหมอบนะ

แต่ถ้าเป็นทางโลก เห็นไหม “ไอ้ เจริญพร... เจริญพร...” หลวงตาท่านบอกว่าขออนุญาต กิเลสก่อนไง เวลาจะเทศน์ก็กลัวกิเลสมันจะเจ็บใจ จะเทศน์ไปก็กลัวจะขัดใจเขา จะเสียสมณะ สารูป เป็นผู้ที่มื่ออารมณ์รุนแรง แล้วถ้าอารมณ์มันนี่มนวลอารมณ์มันอ่อนหวาน นั่นกิเลสมันก็ดับ หัวเล่น กิเลสมันก็ลู่ๆ คลำๆ แต่ถ้ากิเลสมันแรงก็ต้องแรงตอบ แต่ถ้ามันละเอียดลึกซึ้ง เวลามัน นุ่มนวล เห็นไหม ธรรมะมันก็มีหยาบ มีกลาง มีละเอียด ละเอียดสุด มันก็เป็นขั้นเป็นตอนของมัน ขึ้นไปเหมือนกัน

ถ้าเป็นขั้นเป็นตอนขึ้นไป ขณะที่กิเลสมันหยาบๆ มันก็ต้องใช้สิ่งกิริยาที่หยาบๆ สู้กัน สู้กัน เห็นไหม สู้กันๆ มาจากไหน สู้กันมาจากใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สู้กันมาจากใจของหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านทำของท่านมา เห็นไหม ทำมา ท่านทำของท่านมา เพราะทำ มาท่านถึงวางข้อวัตร วางข้อวัตรที่เราจะไม่ต้องไปแสวงหามาจากไหนเลย ถ้าเราทำตามนั้นๆ ทำตามนั้นกิเลสมันไม่พอใจอยู่แล้ว ดูสิ ทำสิ่งใดแล้วมันก็อยากสะดวก อยากสบาย อยากจะอิสระ คำว่าอิสระ อิสระของใคร สิทธิเสรีภาพๆ เวลาไม่พอใจจะฟ้องยูเอ็น บอกว่าสิทธิเสรีภาพของความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพของการนับถือศาสนา

ก็เอ็งปัญญาคนว่าเป็นพุทธมามกะ เอ็งปัญญาคนว่าเป็นชาวพุทธ ถ้าปัญญาคนขึ้นมา คิด สมมติ ปัญญา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้บัญญัติไว้ ถ้าเอ็งปัญญาคนว่าเป็นชาวพุทธ เอ็งก็ต้องยอมรับสิ ถ้าเอ็งปัญญาคนว่าเป็นชาวพุทธแล้วเอ็งไม่ยอมรับสังฆกรรม เอ็งก็บอกว่าเราเป็นชาวพุทธแต่ก็นับถือแต่พระพุทธ เราเป็นพระสงฆ์เราก็พอใจแล้ว พระธรรมไม่เอา พระธรรมก็ธรรมวินัยไง พระธรรมวินัยบังคับขึ้นมาก็ไปฟ้องยูเอ็น แล้วยูเอ็นมันมีสิทธิอะไรมาตัดสินในเรื่องศาสนา ยูเอ็นมันมีสิทธิอะไรเขาจะเข้ามาตัดสินในความถูกความผิดที่เรากระทำละ

เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกไว้แล้ว อตฺตา หิ อตฺตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ถ้าเราทำผิดก็เป็นความผิดของเรานั้นแหละ ถ้ามันเป็นความผิดมันก็เป็นความเศร้าหมองในใจนั่น แล้วเราก็ทฎฐิมานะของเราไป แต่ถ้าเวลามันเป็นความจริงขึ้นมาเห็นไหม เวลาหลวงตา ท่านพิจารณาของท่านขึ้นมา ท่านสิ้นสุดแห่งทุกข์ ท่านกราบแล้วกราบเล่า กราบองค์สมเด็จพระ

สัมมาสัมพุทธเจ้า คนเวลาเราประพฤติปฏิบัติตามความเป็นจริงขึ้นไป แม้แต่เวลาเราถอนสังโยชน์ ขำระสังโยชน์ไป ๓ ตัว เห็นใหม่ สักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา สีลัพพตปรามาส โอ้อโฮ มันก็ซาบซึ่งแล้ว มันซาบซึ่งนะ มันจะอยู่ในร่องในรอยเพราะอะไร

เพราะเราทำมามันแสนทุกข์แสนยาก แล้วพอมันได้ขึ้นมาแล้วเราอยากได้ต่อเนื่อง มรรค ๔ ผล ๔ เราได้แค่เริ่มต้น เห็นใหม่ แค่โศคาปัตติมรรค โศคาปัตติผล พอโศคาปัตติผล โศคาปัตติผลแล้วใครเป็นคนบอกล่ะ ใครเป็นคนประกันว่าเป็นโศคาปัตติมรรค ใครเป็นคนประกันว่าเป็นโศคาปัตติผล มีใครมารับประกัน มีบริษัททูดี้ไหนดันมาประกันด้วยว่าเอ็งเป็นโศคาปัตติมรรค โศคาปัตติผล มันสันทิฏฐิโก มันปัจจัดตั้ง เพราะอะไร เพราะคนเรานั้นผิดมาก่อน เวลามันล้มลุกคลุกคลาน มันผิดพลาดมาทำอะไรแล้วมือเปล่า ทำอะไรมาแล้วไม่มีอะไรติดไม้ติดมือเลย ทำอะไรมาแล้วสูญเปล่าๆ สูญเปล่าทั้งนั้นเลย แล้วมันเป็นสมาธิขึ้นมามันมีความสุข มันสูญเปล่าที่ไหนด จิตมันเป็น แล้วถ้ามันออกฝึกหัดใช้ปัญญา ถ้ามันใช้ปัญญาไม่เป็นมันก็ยังก้าวเดินไม่เป็น

ถ้าก้าวเดินไม่เป็น ถ้าคนเวลาเทศน์ไม่มีภาวนามยปัญญา พูดถึงภาวนามยปัญญาไม่เป็นคือเขาไม่เคยเห็น คนไม่เคยเห็นภาวนามยปัญญาจะไม่รู้หรือว่าภาวนามยปัญญาเป็นยังไง สุตมยปัญญา จินตมยปัญญาก็มีเท่านั้นละ จินตนาการสำคัญกว่าความรู้ก็จินตนาการกันไป เห็นใหม่ จินตนาการจนข้ามนิพพานไปนะ ถ้านิพพานไปแล้วยังมีสุขชาติสูงกว่านิพพานอีก นิพพานยังมีชนชั้น นิพพานยังมีแบ่งแยก นั่นนะเวลาจินตนาการมันไปขนาดนั้น

แต่ถ้ามันเป็นความจริงใครจะต้องมารันตี ความจริงนี่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามอบไว้สันทิฏฐิโก รู้จริงเห็นจริงตามความเป็นจริง ถ้ารู้จริงเห็นจริงตามความเป็นจริงมันต้องรู้ต้องเห็น ถ้ารู้เห็น ผู้รู้เห็นเท่านั้นเขาจะพูดกันได้ แต่ว่ารู้เห็นตามความเป็นจริงเขาก็ว่าเป็นจริงเหมือนกัน จริงของใคร? จริงของกิเลสมันต่อลงใจ สิ่งที่เราทำมามันให้ผลกับการประพฤติปฏิบัตินะ สิ่งที่เราจะประพฤติปฏิบัติมันจะสะดวก ปฏิบัติแล้วมันจะทำได้หรือทำไม่ได้ อันนี้มันเป็นเวรเป็นกรรม

เวลาพระองค์ลีมาลเวลาที่อยากได้วิชาการฆ่าคนมา ๕๕๕ ศพ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเอามาบวชเป็นพระอรหันต์ บวชจนเป็นพระอรหันต์นะ พระองค์ลีมาลเวลาไปบิณฑบาตกับชาวบ้าน เขาจะยิงนก เขาจะทำมีสิ่งใด หินก้อนนั้นจะไปโดนศีรษะของพระองค์ลีมาล องค์ลีมาลไปบิณฑบาตกลับมาที่โรนะได้เลือดมาทุกวันเลย พระอรหันต์นะ แล้วน้อยใจนะ น้อยใจไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอก “ข้าพเจ้าออกไปบิณฑบาตมา มันได้แต่บาดแผลมา” ได้อาหารมาด้วย ได้บาดแผลมาด้วย

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกพระองค์ลีมาล “องค์ลีมาล เธอฆ่าเขาถึงชีวิตนะ ใช้น้ำมันแค่เลือดตกยางออกเท่านั้น” ได้สติ ความน้อยเนื้อต่ำใจมันก็หายไป เห็นไหม โอ เราทำมาฆ่าเขามา ๕๕๕ ศพ ฆ่าเขามานะ ฆ่าเขาถึงกับชีวิตทั้งนั้น แล้วเพราะมีอำนาจวาสนาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปโปรด ถ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ไปโปรด ถ้าลองได้ฆ่ามารดาแล้วจบ ถ้าลองได้ฆ่าบิดามารดาจบเลย มันไม่มีโอกาสจะได้บรรลุนิพพานอีกเลย

คูลี อชาติศัตรูด้วยความเชื่อพระเทวทัตอยากได้อำนาจ เวลาหลงไปกับเขา พอไปทำร้ายพ่อ กักขังไว้ ไม่ถึงกับฆ่า แต่เวลาลูก เห็นไหม ลูกกำลังจะเกิด เวลาทหารมันจะมาบอก มาถึงมาเจอกันพอดี จะมาบอกว่าพ่อตายกับลูกเกิด แล้วตกลงกันว่าใครจะบอกก่อน ก็ให้บอกลูกบอกก่อน ให้ทหารบอกว่าไปแจ้งข่าวว่าลูกเกิดก่อน พอคำว่าลูกเกิดแล้ว ได้ลูกชาย โอโฮ มันมีความรักมีความผูกพัน พอมีความรักมีความผูกพันมันก็คิด เห็นไหม พ่อเราก็จะรักเราอย่างนี้ คิดได้ คิดได้ก็จะสั่งให้ปล่อยพ่อ เพราะเอาพ่อไปขังไว้ ทหารเข้ามาบอกว่า พ่อตายแล้ว พ่อตายแล้ว นั่นนะ แล้วพ่อสุดท้ายมามีความทุกข์มาก มีความทุกข์มาก

หมอชีวกฯ เป็นคนพาไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาระลึกได้แล้วเสียใจมาก ทุกข์มาก ทุกข์มาก ใครๆ ก็พาไปหาอาจารย์ตนเพราะว่ามหาเด็กมันมีเยอะ มีหลายฝักหลายฝ่าย ก็พาไปหาคนนั้นไปหาคนนี้มันก็ไม่ได้เรื่อง คือบรรเทาทุกข์ในใจไม่ได้ หมอชีวกฯ พาไปหาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเดินจงกรมอยู่นะ หมอชีวกฯ พาไป พอหมอชีวกฯ พาไป ไปกลางคืน คิดขึ้นมาว่าหมอชีวกฯ จะล่อมาฆ่าหรือเปล่า จะทำร้าย

หมอชีวกฯ นะ จนหมอชีวก จู๊ จู๊ จู๊ น้่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังเดินจงกรมอยู่เห็นไหม
นั่น นี่ไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศนาว่าการ เทศน์ให้ฟังปลอบประโลมหัวใจ ให้
หัวใจที่ทุกข์ยากนี้ระลึกร ระลึกถึงนี่ผ่อนคลายความทุกข์ได้ “สิ่งนั้นมันเป็นอดีตมาแล้ว ใน
ปัจจุบันนี้เรายังมีชีวิตอยู่ เราพยายามสร้างคุณงามความดีขึ้นมา” นี่ฟังธรรมขององค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วลงใจ ลงใจนะ รักองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาก ศรัทธาขององค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้ามาก ทำยังงี้ก็ทำทั้งนั้น ถ้าไม่ได้ฆ่าพ่อแม่มานะ อย่างน้อยต้องเป็นพระ
โสดาบัน อชาตศัตรู แต่ได้ทำลายฆ่าพ่อแม่ก่อน

แต่พระองค์คูสิมัลยังไม่ได้ทำลาย ยังไม่ถึงกับตาลยอดด้วน ยังไม่ถึงกับตัดโอกาสของตัวเอง
สิ่งที่ทำๆ นี่เราทำมาทั้งนั้น เวลาออกไปบิณฑบาตได้ผลกลับมาๆ นะ นี่เวลาไปบิณฑบาต ถ้าไม่
มีใครรู้ว่าเป็นพระองค์คูสิมัล เขาก็ใส่บาตรด้วยความชื่นใจของเขา แต่ถ้ารู้ว่าเป็นพระองค์คูสิมัล เขาตกใจ
เขาวิงหนีกันหมดเพราะอะไร? เพราะว่ามันรำลือ มันรำลือขนาดนั้นนะ มันรำลือ เห็นไหม ทำมา
ทำมา ฉะนั้น ใครทำสิ่งใดมา มันจะได้ผลสิ่งนั้นมา

เราบวชเป็นพระ แล้วเราจะมาประพฤติปฏิบัติ ฉะนั้น สิ่งที่เราทำมามันเป็นจริงเป็น
นิสัยของเรา เป็นความคิดนี้แหละ เป็นความคิด เป็นมุมมอง เป็นความเห็นของเรา มันเป็นมุมมอง
ไง มันจริงนิสัย ฉะนั้น เวลาเราจะประพฤติปฏิบัติ เราจะต้องเอาธรรมะขององค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นตัวตั้ง เอาเป็นตัวตั้ง แล้วพยายามปรับปรุงตัวเองเข้าสู่ธรรม ไม่ใช่ว่า
พยายามจะเอาธรรมะมาเป็นความเห็นของเรา จะเอาธรรมะต้องเป็นอย่างนั้น ต้องเป็นอย่างนั้น
จะเอาธรรมะมาเสริมทฤษฎีมานะของเราอีกด้วยนะ

แต่ถ้าเราจะประพฤติปฏิบัติ เราเป็นใคร ถ้าเราไม่เกิดมาเป็นมนุษย์ ไม่เกิดมาเป็นชาวพุทธ
นะ คูสิ ในพระพุทธศาสนา ในประเพณีวัฒนธรรมของเรา มันมีความระลึกถึงกัน มีความมีน้ำใจ
ต่อกัน เราเกิดมา เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์อยู่ในวัฒนธรรมประเพณีของชาวพุทธ มันก็เป็นความ

อบอุ่นแล้วละ แล้วถ้าเรามีสติมีปัญหาเราจะเข้าถึงสังขารม เราจะทำประพฤติกปฏิบัติของเราขึ้นมา เห็นใหม่ เราจะประพฤติกปฏิบัติของเราขึ้นมา

เข้าสู่ธรรมลี ไม่ใช่บังคับให้ธรรมมาเข้าสู่ความคิดของเรา ไม่ใช่มาบังคับธรรมว่าจะเป็นการพอใจของเรา ถ้ามันบังคับธรรมให้เป็นความพอใจของเราแล้วทำไมเราทุกข้ออย่างนี้ ทำไมเราปฏิบัติแล้วไม่ได้ผลตามความที่เราพอใจละ มันไม่ได้ผลตามความพอใจเพราะว่ามันกิเลสออกหน้าไง

ถ้าเวลาปฏิบัติต้องมีสติ ยับยั้งกิเลสมันก่อนไง นี่มีสติยับยั้งกิเลสไว้ ยับยั้งมันๆ เพราะว่ามันเป็นเจ้าวัฏจักร มันแสดงตัวจนมันเคยตัวมันแล้วละ มันถือว่ามันมีอำนาจ มันแสดงตัวมันตลอดเวลา แล้วเวลาทำอะไรมันก็ว่ามันเป็นใหญ่ มันเป็นใหญ่ เป็นใหญ่เพราะอะไร? เพราะศึกษาคิดไปคิดสิ่งใดเอาแต่มุมมองของตัวเอง มุมมองของคนอื่นละ สังคมมันตกลึกมาขนาดไหน เขาได้ทำกันมาขนาดไหน แล้วนี่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาพุทธเจ้า ครูบาอาจารย์ ท่านประพฤติกปฏิบัติมามันก็ชั่วอายุคน แล้วก็ชั่วอายุคนก็มาบวชเป็นพระ แล้วทำประโยชน์อะไรกับตัวเองบ้าง

แต่เวลาหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านมาบวชเป็นพระเหมือนกัน แต่บวชเป็นพระท่าน ขวนขวายของท่าน ขวนขวายนะ ใช้สติใช้ปัญญา เพราะมีสติมีปัญหา มันจะเลือกเฟ้น เลือกเฟ้นอะไรผิดอะไรถูก ถ้าสิ่งใดผิด วางไว้ เพราะสังคม ปัญหาสังคมมันไม่มีวันจบสิ้น ถ้าปัญหาสังคมเราวางไว้ เราเอาความจริง เราจะเอาความจริง ถ้ามันเป็นศีล ศีลมันเสมอกัน เห็นใหม่ ความเห็นแตกต่างกัน ถ้าเราคุยกันไม่รู้เรื่อง เราคุยกันแล้วไม่เข้าใจ วางไว้ นี่ให้กาลเวลามันพิสูจน์กัน

ถ้ามันศีลของเรา เห็นใหม่ ถ้าศีลของเรามันปกติขึ้นมา เราจะทำสมาธิของเรา ทำสมาธิคืออะไร? ทำสมาธิคือทำความสงบใจ ถ้าใจมันสงบอยู่ที่ไหนมันก็สงบ อยู่ที่ไหนมันก็มีความสุข ถ้าจิตใจมันคืนรน มันอยู่ที่ไหนก็มีความสุข อยู่ในห้องแอร์ ไปอยู่ในที่อากาศปลอดโปร่ง มันร้อนทั้งนั้น มันร้อนเพราะอะไร?

มันร้อนเพราะใจมันร้อน ถ้ามันร้อนเพราะใจมันร้อน เราเห็นอยู่แล้วเวลากิเลสมันแสดงตัวขึ้นมา มันเร่าร้อนขนาดนี้มันทำให้เราฟุ้งซ่านให้เรามีทุกข์ยากขนาดนี้ แล้วเราก็อุ้มฟ้ากาสาว พัสตร์ เราก็คือเป็นพระ เป็นสมณะ สมณะทำไมมันไม่ร่มเย็นเป็นสุขล่ะ มันไม่ร่มเย็นเป็นสุขเพราะสิ่งนี้มันเป็นสุขตมยปัญญา มันเป็นการศึกษามา มันเป็นของยืม มันไม่ได้เป็นของของเรา

แก้วน้ำไม่มีน้ำสักหยดหนึ่งมันมีแต่ความแห้งแล้ง ดุติ ดินถ้ามันไม่มีน้ำมันแตกกระแหงทั้งนั้น ถ้าดินมันชุ่มน้ำดินมันจะอุดมสมบูรณ์ จิตใจของเรามันแห้งแล้ง แห้งแล้งเพราะอะไร? แห้งแล้งมันเกิดทวิภูมิมานะ เกิดความอหังการถือตัวไง แต่ถ้าเราพุทโธ พุทโธ นี่เห็นไหม ฝนตก แดดออกขึ้นมา ฝนตกขึ้นมาที่มันมีความชุ่มชื้น แดดออกมันปรับปรุงให้มันระเหยขึ้นไป ใบบไม้ มันตกสู่ดินๆ มันตกสู่แผ่นดิน มันหมัก มันเป็นปุ๋ยขึ้นมา

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าเราพุทโธของเรา เราใช้สติปัญญาของเรา เราทำสมาธิของเรา เราก็คือทำเพราะเหตุนี้ไง ถ้าทำเพราะเหตุนี้ขึ้นมา เห็นไหม ดินชุ่มน้ำ ดินที่มันสมควรที่มันจะปลูกพืชต่างๆ มันก็เป็นประโยชน์กับมัน ดินที่แห้งแล้ง เห็นไหม แห้งแล้งปลูกสิ่งใดก็ปลูกไม่ขึ้น นี่ไง แห้งแล้งแล้วจะเอาความทุกข์มาใส่ตัวอีก แห้งแล้งมันมีแต่ความทุกข์ระทมไง ปฏิบัติแล้วทำไมมันไม่ได้ ปฏิบัติแล้วทำไมมันไม่ดี

ปฏิบัติเพื่อปฏิบัติ ทำดีเพื่อดี ไม่ได้ทำดีเพื่อใคร ไม่ได้ทำดีเพื่อวัดค่า ทำดีเพื่อเป็นความดี ดินมันชุ่มน้ำ เวลาต้นไม้มันเกิดขึ้นมา ใบบไม้มันร่วงลงมาต่างๆ มันสะสม มันพอกพูนขึ้นมา มันทำให้ดินอุดมสมบูรณ์ขึ้นมา นี่ก็เหมือนกัน จิตเรามันแห้งแล้ง เราทำสมาธิของเรา ก็มันแห้งแล้งจะเอาสมาธิยังงัย เอามาจากไหน

แหล่งน้ำมันมีงัย ถึงเวลานะ ถึงเวลาคนมีบุญมาเกิด ฝนตกถูกต้องตามฤดูกาล นี่ก็เหมือนกัน ถ้าเรามีอำนาจวาสนา เรามีความเข้มแข็งของเรา เราฝืนมัน เราฝืน เวลาพุทโธครั้งแรกๆ เห็นไหม พุทโธก็ไม่ได้ พุทโธนี่เวลาก่อนจะทำ โอ้ พุทโธเราก็คือทำได้เนาะ แหม พุทโธ ๒ คำใครมันจะบริกรรมไม่ได้ เราก็คือต้องบริกรรมได้ทั้งนั้น

นี่เวลามันคิดใจ ยังไม่ได้ทำ เวลาพอมันจะมาทำ เห็นใหม่ ดินมันแห้งแล้ง ฝนไม่มีเลย มีแต่ความน้อยเนื้อต่ำใจ มีแต่ติเตียนอำนาจวาสนาของตัวเอง แต่ถ้าเราทำของเราด้วยความเต็มใจของเราเนะ เราก็พุทโธ พุทโธแล้ว มันจะเดือดร้อน มันจะตั้งเครือข่ายขนาดไหน เราพุทโธของเราไป ถ้ามันยังพุทโธไม่ได้ เราท่อง เห็นใหม่ เราลุกขึ้นเดิน เราลุกขึ้นนั่ง มันทำได้ทั้งนั้น มันต้องมีอุปบายใจ เวลากิเลสมันหลอกเรา เชื่อมันไปหมดเลย

เวลาเราจะปฏิบัติธรรมขึ้นมาเราไม่มีกำลังเลย เราสู้มันไม่ได้เลย เราไม่สามารถจะยืนตัวเองขึ้นมาได้เลย ทำไมมันอ่อนแออย่างนั้น ถ้ามันอ่อนแออย่างนั้น ทำไมครูบาอาจารย์ท่านทำได้ เวลาคนทุกข์คนยากคนละ คนทุกข์คนยากเวลามันทุกข์ยากขนาดไหน เห็นใหม่ ถ้าคนที่เขามีความเข้มแข็งของเขา เขาทนของเขา เขาแก้ไขปัญหาของเขา

สมัยโบราณนะ เวลาเรือสำเภาเข้ามาเนะ ไม้คานคันเดียวนี้หาบขายหาบเป็นหาบเร่แผงลอย เขาทำขึ้นมาจนเป็นเศรษฐีมหาเศรษฐี เขาทำขึ้นมาได้เพราะอะไรละ เพราะทำขึ้นมาด้วยความเพียรของเขา ความวิริยะอุตสาหะของเขา

ไอนี้ก็เหมือนกัน เวลาเราจะทำพุทโธๆ ต่อเนื่องกันไป เห็นใหม่ ไปไม้แต่ละใบมันตกมา มันซบซ้อนขึ้นมา จากที่มันแห้งแล้งๆ ขึ้นมา ไปไม้มันตกลงมานี้มันซบซ้อนขึ้นมา เดียวมันน้ำมันอะไรขึ้นมา มันก็ทำให้แผ่นดินมันอุดมสมบูรณ์ขึ้นมาได้ นี่ไงพุทโธๆ ของเราต่อเนื่องไป ต่อเนื่องไป มันต้องสงบเข้ามาได้ พอมันสงบเข้ามา เห็นใหม่ นี่สิ่งที่ว่าเราทำไม่ได้ก็ทำได้ละ นี่เราทำได้

เราทำมา เราทำมาตั้งแต่อดีต เราสร้างบุญกุศลมาตั้งแต่อดีต การเวียนว่ายตายเกิดมันได้สร้างสมบุญมา ถ้าไม่ได้สร้างสมบุญมาไม่ได้มาเกิดเป็นมนุษย์ การเกิดเป็นมนุษย์เป็นภพชาติที่สมควรแก่การประพฤติปฏิบัติ ถ้าไม่เกิดเป็นมนุษย์ เกิดเป็นเส้นเป็นไร เห็นใหม่ คุณิ พระที่ตัดจิวร อยากได้จิวรแล้วเป็นโรคท้องร่วงตายเสียก่อน ไปเกิดเป็นเส้นอยู่ในผ้าจิวร ทำไมไม่มี องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพูดในพระไตรปิฎก มนุษย์นี้พระด้วยไปเกิดเป็นเส้น

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าเราไม่ได้สร้างบุญกุศลของเรา เราจะมีมาเกิดเป็นมนุษย์ใหม่ เราเกิดเป็นมนุษย์แล้วนี่เรามีสติปัญญา อย่างน้อยก็ให้มาเกิดเป็นมนุษย์อีกถ้ายังปฏิบัติไม่ได้ เห็นไหมไม่ให้ไปเกิดเป็นเส้นนั้นนะ แต่ถ้าเราปฏิบัติของเราไม่ได้ เราปฏิบัติของเราสะสมให้เป็นมนุษย์ต่อเนื่องๆ เราปฏิบัติของเราให้ได้ ทำของเราให้ได้ สะสมให้ได้ นี่มันจะจับสม ไข่มันจะทับลงไปที่ดินที่แห้งแล้งนั้น มันจะชุ่มชื้นขึ้นมา นี่พูดถึงการเวียนว่ายตายเกิด

แต่เอาปัจจุบันนี้ละ ปัจจุบันนี้ทำให้ได้ ถ้าเราทำได้ๆ ทำไมจะทำไม่ได้ นี่ลมหายใจเข้า निक พุท ลมหายใจออก निक โธ ถ้ามันพุท โธๆ จนจิตมันสงบเข้ามา พอจิตสงบเข้ามานะ สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มีหรอก พอจิตสงบขึ้นมา เห็นไหม เรามีแก้ไข เวลาแก้ไขนะ เราทำมา คนเราทำมา เห็นไหม ขาดตกบกพร่อง

พระสมัยพุทธกาลที่ว่าเป็นพระอรหันต์ไม่เคยฉันท้าวอัมชกมือหนึ่ง ใ้อัคคว่าไม่เคยฉันท้าวอัมชกมือหนึ่งมันสะเทือนใจนะ ชอบพูดมาก ชอบพูดมากกว่านี้เขาไม่เคยฉันท้าวอัมแม่แต่มือเดียว แต่ทำไมเขาปฏิบัติได้ ทำไมเขาชวนขวยได้ จนรำลือไปในวงของศาสนา จนพระสารีบุตรต้องไปเยี่ยม ต้องไปดูว่ามันจริงหรือเปล่า เพราะพระสารีบุตรท่านไม่เคยพบอย่างนั้น เห็นไหม เพราะพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะท่านก็สร้างของท่านมา พระสีวลีท่านก็สร้างของท่านมา นี่ทำมา

เราทำมาแล้ว เราอย่าไปเทียบเคียงกับอำนาจาสนาบารมีของใคร เราเทียบเคียงกับอำนาจาสนาบารมีของเรา แล้วเรารักษาใจของเราให้มั่นคง อย่าให้หวั่นไหว อย่าให้หวั่นไหวออกนอกกลุ่มนอกทาง เอาวาสนาของเราให้แหละ เอาความเห็นของเราให้แหละ แล้วเทียบเคียงกับธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะเราปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม เราอยากปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม สิต สมာธิ ปัญญา

“ศาสนาไหนไม่มีมรรค ศาสนานั้นไม่มีผล” แล้วเราปฏิบัตินี้มันไม่มีมรรคไม่มีผล คือไม่มีสิต สมาธิ ปัญญา ในใจของเรา มันไม่มีมรรค ไม่มีมรรคขึ้นมาแล้วมันจะหล่อเลี้ยงหัวใจเรา ยังไง เห็นไหม เราทำมาๆ จนเรามีจิตมีนิตยมีความเห็นอย่างนี้แล้ว นี่ตอนนี้เราจะตัดแปลง

คัดแปลงใจ คัดแปลงเราเข้าสู่ธรรม ต้องคัดแปลงเราเข้าสู่ธรรม ไม่ใช่คิดว่าธรรมจะเข้าสู่เรา ถ้าธรรมเข้าสู่เราเนี่ยเราจะเกิดทิฐิฐิมานะของเราอยู่อย่างนี้ แล้วปฏิบัติให้มันเป็นความจริงให้เป็นธรรมขึ้นมา แล้วมันจะเป็นไปได้ยังไง

มันจะเป็นไปได้ต่อเมื่อเวลาจะถ่าย เห็นใหม่ เราต้องไปหาส่วน ไม่ใช่ว่าส่วนต้องมาหาเรา เราทำมาทำมานี้เราทำด้วยทิฐิฐิมานะ ทำด้วยความเห็นของเรา เราแก้ไขเราเราพยายามปฏิบัติของเรา ถ้ามันแก้ไข เห็นใหม่ นี้ปรับปรุง แก้ไขให้เป็นความจริง สิ่งที่ทำมา คำว่า “ทำมา” เราทำของเราเอง ทำมาเองแล้วในปัจจุบันนี้เรายังมีสติมีปัญญา จะพัฒนา จะทำให้ดีขึ้นๆ

ถ้าเราทำของเราได้ นี่สิ่งนี้ เห็นใหม่ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่า เป็นอริยวินัย อริยวินัยนะ มันมีประเพณี อริยประเพณี อริยประเพณีประเพณีของพระอริยเจ้า พระอริยเจ้านั้นทำตัวอย่างไร เห็นใหม่ อริยวินัย ผู้ที่ทำความผิด ทำความผิดแล้วแก้ไขๆ ขึ้นไปนี่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าขึ้นชมมาก ขึ้นชมว่า เพราะอะไร? เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนคนมีกิเลส สอนพวกเราให้ประพฤติปฏิบัติให้ทำคุณงามความดี คุณงามความดี ไม่ใช่เพื่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่ใช่เพื่อใครทั้งสิ้น เพื่อหัวใจดวงนี้! เพื่อหัวใจดวงนี้!

ถ้าหัวใจดวงนี้ทำได้แล้วนะ หัวใจดวงนี้ทำได้นะ นี่ผลประโยชน์ของเรา เพราะจิตนี้จะเวียนว่ายตายเกิด เพราะจิตนี้จะประพฤติปฏิบัติ จะถอนสังโยชน์ จะถอนกามราคะ จะถอนอวิชชา ออกจากจิต ถ้ามันถอนออกจากจิตทั้งหมด สิ่งใดมันจะเวียนว่ายตายเกิดล่ะ เราทำของเราทั้งนั้น เราทำมานี้คือปฏิบัติมาทำสร้างสมมาเป็นบุญญาริการ

ในปัจจุบันนี้เราจะทำของเรา เราจะประพฤติปฏิบัติของเรา ให้มีมรรค ๔ ผล ๔ มีมรรค ๔ ผล ๔ มันไม่มีจากข้างนอกหรอก มรรค ๔ ผล ๔ มันเกิดจากหัวใจ เกิดจากปัญญาญาณ ปัญญาญาณที่อยู่ในหัวใจ แล้วมันชำระสะสางขึ้นมาเพื่อประโยชน์กับคนคนนั้น เพื่อประโยชน์กับผู้ที่ปฏิบัตินั้น เห็นใหม่ เราทำมาแล้วมันถึงได้สถานะนี้มา ไม่มีใครสูง ไม่มีใครต่ำกว่าใคร

นี่ลงอุโบสถศีล ๒๒๙ เสมอกัน เราเป็นศากยบุตรพุทธชิโนรสด้วยกัน เราเป็นพระด้วยกัน เราถึงลงสังฆกรรมกันได้ แต่ถ้าพระไม่เสมอกัน เห็นไหม เขาต้องแยกออกจากสังฆกรรม แยกออกจากรอกวง ฉะนั้น เราจึงเสมอกันด้วยคุณธรรม เราเสมอกันด้วยศีล เราเสมอกันด้วยเป็นศากยบุตรพุทธชิโนรส เราเสมอกัน เราถึงเสมอกัน ไม่มีใครสูง ไม่มีใครต่ำกว่าใคร เราเป็นลูกศิษย์ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสมอกัน

ฉะนั้น เราไม่ต้องไปน้อยเนื้อต่ำใจกับใครทั้งสิ้น อำนาจวาสนานั้นเป็นเรื่องของเขา แต่เราจะทำจริงของเราขึ้นมา มันจะมีคุณธรรมขึ้นมาในหัวใจของเรา เอวัง